

TRIBUNA ECONOMICĂ®

37
2015

■ Decanul presei economice românești

■ Primul săptămânal economic de elită

CONSULTANȚĂ

- Antrepozitul de T.V.A.: atribuții ale comisiei; conținutul autorizației; reautorizarea locului
- Procedura insolvenței persoanelor fizice

RESURSE UMANE

- Programele sociale: dezvoltare și diversificare

MANAGEMENT

- Prescripția socială în afaceri
- Decizia comertială

FISCALITATE

- Codul de procedură fiscală

CONTROL

- Ordinul M.F.P. nr. 659/2015

COMENTARIU

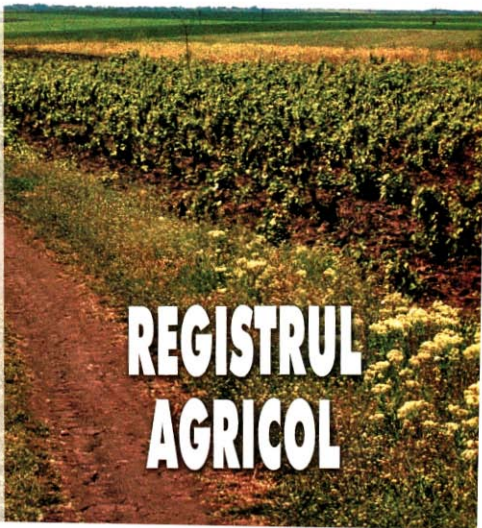
- Pensionar în România vs pensionar în U.E.

EFICIENȚĂ

- Privatizarea și utilizarea unor investiții
- Managementul riscului ecologic

CONSILIER JURIDIC

- Fondul de grantare a asiguraților
- Alocația de plasament

REGISTRUL AGRICOL

www.tribuneconomica.ro

5 948183 005188

PRIVATIZAREA ȘI UTILIZAREA NECONTROLATĂ A UNOR INVESTIȚII

Din vremuri străvechi, modul de trai al oamenilor de la munte este legat mai întotdeauna de natura locurilor și de ceea ce este mai nimerit a se produce în raport cu clima și celelalte condiții natural-economice.

În nordul Carpaților Orientali, ca resursă naturală, sunt numai pășunile și fânețele, ceea ce a determinat ca principala activitate să fie creșterea animalelor. Este și situația din Depresiunea Dornelor și a obcinelor Bucovinei, respectiv în Vatra Dornei, unde creșterea animalelor a rămas principala activitate – mai ales după evenimentele din decembrie 1989, când activitățile de minerit și industriale s-au lichidat, stricând echilibrul economic și social – care asigura laptele necesar pentru a realiza „swaitzerul natural” – cea mai înaltă calitate de brânzeturi.

Aceasta se realiza de către fabrica de lactate din Vatra Dornei, cu o vechime de peste 100 de ani, cu cele șase secții comunale din teritoriu – fiecare cu o capacitate de 12-14.000 litri lapte/zi – realizând roți de swaitzer de 70-80 kg, pe baza unei tehnologii vechi elvețiene, din care se realiza un export preferențial pentru cele mai mari piețe europene. Această calitate deosebită se datora florei fânețelor și pășunilor din bazinul Dornelor și absența climatizării, aportul îngrășămintelor organice și măiestria meseriașilor brânzari, condiții care așezau swaitzerul de Dorna între cele mai valoroase brânzeturi din lume.

De fapt, peste 30.000 de bovine din țara Dornelor asigurau materia primă de înaltă calitate – laptele. Dar aceasta a devenit istorie, pentru că după 1990 fabrica de lactate a intrat în procesul de privatizare. Secțiile comunale au fost luate în locații de gestiune de foști brânzari. După aplicarea sistemului MEBO, fabrica de lactate a trecut în

măinile lucrătorilor din fabrici, iar ulterior au intervenit profitorii, care le-au cumpărat acțiunile cu ajutorul antreprenorului elvețian Jean Valvis, pripășit pe aceste meleaguri. Ulterior, Jean Valvis devenit proprietar al fabricii de lactate (ICIL Vatra Dornei), a practicat o politică de dumping și acaparează și secțiile comunale, lichidând toți întreprinzătorii privați.

În același timp, este extrem de interesant faptul că a făcut toate eforturile de a cumpăra singurul abator comunal din zonă, căruia i-a dat altă destinație; în acest mod, au rămas fără abator peste 10.000 de gospodării țărănești într-o zonă izolată și revenirea la practicile de tip evul mediu, fără nici o supraveghere medicală și condiții de igienă precare pentru sănătatea publică. De ce a trebuit să cumpere și abatorul Jean Valvis, rămâne un mister!

Fosta fabrică de swaitzer din Vatra Dornei

○ Pasul următor în activitatea lui Jean Valvis a fost lichidarea producției de swaitzer și practicarea unei politici monopoliste manifestate prin preturi derizorii la achiziția de lapte de la producători, în condițiile în care în bazinul Dornelor nu există nici o șansă pentru alți furnizori. Așa s-a ajuns la scăderea incredibilă de cca 60% a efectivelor de vaci și 85% la ovine, introducându-se sărăcia și disperarea la mii de familii de crescători de animale rămași fără alternative, cu consecințe directe în sărăcie și exodul tineretului din zonă.

Fostul abator din Vatra Dornei

○ Dar lucrurile nu se opresc aici. Odată cu apariția programului SAPARD în anii 2000-2002, Jean Valvis circula la Ministerul Agriculturii ca la el acasă, reușind să obțină multe zeci de milioane de lei pentru rețehnologizare, și astfel se dotează noile secții cu tehnologie de ultimă generație. Dar după cei cinci ani prevăzuți în proiect, întreaga dotare cumpărată cu bani românești a fost transferată integral în alte țări, lăsând cele 6 secții comunale, adevărate fabrici, doar cu zidurile și plăcile exterioare ale programului SAPARD la vedere.

Țara Dornelor, unde numai paștile și pădurea au rămas ca resurse pentru traiul populației

O stână cooperativă pentru oi și vaci pe muntele Suhard, care străjuiesc Vatra Dornei

○ Între timp, devenit și președintele patronatului laptelui din România, Jean Valvis a extins această practică monopolistă în tot arealul carpatic românesc. În acest proces a fost atras un secretar de stat (devenit consilier al Președintelui Traian Băsescu și președinte al Comisiei pentru elaborarea Cadrului strategic național pentru dezvoltarea durabilă a sectorului agroalimentar și a spațiului rural), care a devenit Director general la Jean Valvis, dându-și demisia din funcția de senator.

○ În continuare, Jean Valvis reușește să vândă fabrica de lapte de la Vatra Dornei către multinaționala LACTARIS și pleacă din Vatra Dornei, intrând în afaceri cu vinuri, lăsând în urmă un dezastru economic și social. Noii proprietari a continuat aceeași politică, iar în anul 2015 laptele se plătește cu 0,70 lei/litru la producător.

○ Acesta este un exemplu de catastrofă economică realizată pentru care au intervenit pe parcurs multiple acte de corupție, cu influență directă în Parlament și în diverse organisme internaționale.

○ În condițiile actuale se naște o mare întrebare: cum poate fi oprită o asemenea politică distructivă și cum poate fi creat sistemul cooperatist prin care să se echilibreze și să se redreseze economia agroalimentară montană, respectând ultimele regulamente UE cu privire la produsul montan de înaltă calitate și cu valoare adăugată prin calitate și să revină direct producătorilor fără intermediari? □

Prof. univ. dr. ing. Ion BOLD
Membru al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu Șiştești” și al Academiei Oamenilor de Știință din România